

אכתקווק פרותי

אות, הרכילות, הקנאה — נמאסו עלי. האם אין אדם המסוגל להעריך יופי מבלי להחזיק מרא בצביעות, לרכל בסתר ולקנא בלבד?

★ ★ ★
80 ק"ג שרירים

מה היה פרויד אומר על (1257/13)?
"רותי, הפעם את באמת מוכרחה להיות טובה ולעזור לי. המדובר הוא בן בן אחד מהמשק. שחצן ובעל רגשעליונות מפותח, אשר יש ללמדו לקח ולמצוא לו אחת שתצליח לטובב אותו סביב אצבעה. זהו בן 24 הסבור, כנראה, שכל העולם חי למענו בלבד, וכל מה שירצה ישיג. נכון אומנם שאנו הבנות לא עשינו דבר על מנת להפריך את הרגשתו זו. אבל הגיע הזמן שאיוו בת תוריד אותו ממרום שבתו ותחזיר לו סטירה. עליה רק להיות חזקה ודיה על מנת להתמודד ביכולת ביקורת קטלנית (מעולם לא אמר מלה טובה לאחת מאתנו, אפילו לא בשביל להשיג את מברקשו). בהשכלה רחבה בשטח המוסיקה (סרום קלאסית דווקא), ביכולת ציור (תח"ב) ביבוי העיקרי ובשמונים ק"ג של שרירים ומטר שמינים עצמות.

כמו כן, עליה לקחת בחשבון שפרצופו התמים והנאה אינו מסתיר שום תמימות או טוב לב. רק אצטין עיד, שלפי הכרזותיו הציגות. אין לו שום ענין בכנות שאינן דקות-גזירה מאוד מאוד, ואשר שערן אינו ארוך וחלק, או כמעט חלק. ובעיקר, מבי ריו הוא כי הוא מחפש פרוצוף עם אף ועם סנטר המעידים על אופי.
... אני כותבת לך כל זאת על-מנת לעזור לך להבין איזה טיפוס של בת תוכל לבלבל ולהנמיך אותו קצת. ובכן, רותי, את מוכרחה למצוא מישהי (מרשעת, מיקחת, זויזה בביטוי ונאה דיה) שתוכל לו סוף-סוף."

★ ★ ★
הסתיו מעבר לתריסים

אם לא תכתבי אל (1257/16), דומני כי ההפסד כולו שלך.
"ערב נוגה, ולא משום שסתיו מעבר לתריסים, אף לא משום הצלילים הרועים הבוקעים מן המקלט, אלא משום שיש לשאת כל זאת יחידי. לילה גשום שאינך יכול לחלוק ריחותיו עם איש, ויום אפולו וצמק, שרק כפות רגליך שלך מותירות את זהותך בחופה.
"אין כותבים דברים מעין אלה לצליליו של שופן אלוהי, אלא לפיוזמם של כל אותם קולות טבע רוחשים הממלאים את האוויר כולו באנשויות חמה.
"לו היתה היא עמוסה בלבה העומד לפי רועך אל תוך לילה כזה. לו היתה היא צו' עדת יחפה על חוף רך כשענינה אומרות את ששכה פיה לומר. לו היתה כותבת, ברגע זה לו...
"אני... פזמון ישן. כפי שאת אומרת: שוב סטודנט. היא... עלומה, חבויה מאחרי דף נייר לבן שעליו, אם תרצה, תר" שים את עצמה או אפילו את האביב."

★ ★ ★
שקטה ופולידית

ספורט, ציור ועוד נימנים על החביביו של (1257/17), הטוען כי אינו מהטיפוסים הרעשנים ולכן רק נערה שקטה (15-17), בעלת תחביבים דומים לשלו, תוכל לעניינו. יתריע-לך, הוא מרגיש חובה לציין כי הינו בעל חוש הומור מפותח. דבר, ש' לצערי, לא הרגשתי בו.

מול ותעבור איזו רולה את הגבול. איך לך, הם שואלים: "מה התועלת שפפא" ירדה רק ב-5 מנדטים? ומה תועלת בכל הסיסמאות הללו, אם הבנות לאילת טרם הגיעו? יתר על כן, אנו מוכנים לסבול את הרעל ואת הארס (מנת חלקו של כל המגיע למדורך) ובלבד שתיתן לנו ההזדמנות ולו רק להתכתב עם שתי בנות, ללא הברל מקום, דת או צבע. בגיל הנע בין 17 ל-22."

ובכן, סנובית! לאילתי כבר כתב פעם? ★ ★ ★

החזור — אמרו חז"ל — הוא מצב שבו רודף הגבר אחרי האשה — עד שהיא לזכרת אותו.

★ ★ ★
אמריקני בטוקיו

אוספי הבולים בנייכם ישמחו, מן הסתם, להתכתב עם ג'אן קלוד לידל — אמריקני ממוצא צרפתי (23 המתגורר בטוקיו (יפאן) והמתעתד לבקר בארץ בשנה הבאה. המען למעוניינים (ות):

Jean-Claude Lidell,
c/o J. Levy,
4, Tskizaka Azabu Minato-Ku,
Tokyo, Japan.

★ ★ ★
עניינים ירוקות לשיער

"... אם קיים אדם שגילו נע בין 20 ל-25 שנה, המסוגל להעריך שיער אדום ועיניים ירוקות של נערה בת 18, שגובהה 1.67 — יבוא מיד להצלתו!"
זאת היא קריאת ס.א.ו.ס. מ' (1257/14) הי' טיעונת בין היתר: "... לצערי התברכתי בגוף נאה, ואולי נאה מדי. וכל המחמ"י

נערת השבוע

יפה? הצרה היא רק שמא שהכניסו לה לראש שהיא יפה, היא אינה חזלה להתפעל מהדמות הנשקפת אליה מתוך הראי. לפעמים היא רואה שט גס "חיות" אחרות. יש ברייה? כי חיהלה, תרצו מן הסתם לזעת, עובדת בסלון לתסרוקות בשם רינה.

באותו סלון ישנו אגף מיוחד לגברים. הדבר היחידי החוצץ בינו לבין מחלקת הגנשים הוא מחיצה מזכוכית שקופה — ובעל העסק.

אך נחזור לענייננו. ובכן, הכשרון לסידור תסרוקות בא לה, אפשר לגיד, כמעט מ' לידה. לפני יותר מעשר שנים, כאשר חיהלה היתה עדיין ילדה קטנה, היא נורא אהבה להתעסק עם לבובות ולסדר להן כל מיני תסרוקות שהיו אז באופנה. לפעמים היתה, לא בכוונה, מורטת לאיזו בובה יפה את השערות. כיום היא לא עושה זאת יותר. באמת לא. כיום, אם לא איכפת לכם, היא לוקחת את המקצוע ברצינות ונחשבת אפילו לספרית מצליחה.

אז עם ההצלחה, התחשק לה פתאום להיות קצת דוגמנית. מה יש, אסור? פעם אחת ראה אותה מישהו נורא חשוב, ובו במקום החליט שמה שגילה אלמגור יודעת לעשות עם מרגינה, חיהלה תודע לעשות עם מש' קפיים וזילונות, ואולי אפילו יותר בזול. האיש ההוא טעה. אבל לא משנת, כי הרי בעצם... "אף פעם לא חשבת להיות דוגמנית. עשיתי את זה רק בשביל הובי". האם טיפירתי לכם שיש לה חבר קבוע? ובכן, יש. אבל הוא לומד בארצות-הברית.

מרגיש עצמי יותר בודד, מאשר לאחר ש' פתחתי את לבי בפני יודי, משום שאני אני מבין את מהות המיכשול שאין לעבור עליו. כאן אני רואה את עיניו הבהירות השלוהות לעומתי. אך את נפשי למעשה, לא יבין. היתכן משהו נורא יותר מהמעט המתמיד עם ברייה אשר לעולם לא תוכל לרדת לסוף דעתך?

"זו הסיבה לפנייתי אלייך. ברצוני להתכתב עם נערה שתנסה להביני. השאר יבוא מאליו. מה מאוד הייתי רוצה להתמסר ל' זולת. עלול הייתי לפתוח לפניו את כל שערי נפשי..."

★ ★ ★
יום השישי האבוד

אילו רק יכלו (1257/13) להגיש ראשיהם על כתפי ולבכות, קרוב לחדאי שהיו עושים זאת בתענוג. כך, לפחות, הם טוענים. המדובר הוא בשני אילתיים כבני 23 שהמחישו הלכה למעשה רעיונות נשגבים מאוד כגון: חלוציות, הפרחת השממה ומש' כורת גבוהה. ברם, כאשר פוקד את אילת יום השישי, והוא עושה זאת מדי שבוע, נעשה להם או קר ועצוב על הנשמה, ולא נותר להם אלא להביט אחורה בגעגועים ולהשקיף לעבר עקבה, שמה יאיר להם ה'

סלחו לי, אבל אני מקבלת מכתבים כאלה לעשרות. רציתי רק להביחש לכם מה אני צריכה לעבור (1257/10):

"אני נער בן 16. לא מכבר חזרתי העי' רה לאחר שהייה ממושכת במשק, והנה נודע לי כי בבית שממול נכנסו זיירים חדשים, ולהם בת בגיל 12½. הבת הזאת, אם לומר את האמת, מפותחת יותר מגילה ודומה יותר לנערה בת חמש-עשרה. כשי' אילת במשק, לא היתה לי, למרות כל מאמצי, שום חברה. ועתה כשבאתי העירה, נודע לי כי הבת הזאת מאוהבת בי.

עד כאן הכל טוב ויפה. אבל זה עדיין לא הכל. אצלנו ברחוב מתגורר נער בן 13 שהיה החבר של הבת הזו, עד שהופעתני אני (כך היא טוענת). כשהצעתני לה חברות, הסכימה מיד, ויצאנו יפה יום-יומיים. לאחר שארד למטה, וכשאני יורד היא מתחילה לטייל ו"בדרך מקרה" היא פוגשת את הבן ההוא ויוצאת איתו. ועוד דברים רבים כ' אלה, שעשו ממני שחוק. עתה עלה בועתי שכדאי להפסיק איתה. אבל בכל פעם ש' אני רואה אותה, מתעורר בלבי הפחד שאני עלול עוד לגרום לה עוול, מפני שאם אני מור איתה, היא תצא עם כל מיני בנים ו"בני טובים" וחבל עליה.

"אידה לך מאוד, רותי, אם תשלחי לי מכתב תשובה עם פיתרון מעשי ומתקבל ביותר על הדעת."

★ ★ ★
תלבושת מואה בחוצות

אם אתה בחור כבן 18-19, המצא בחודאי עניין בהתכתבות עם (1257/11):
"אני חוששת מאוד שתנועות נוער אינן מתאימות יותר לבנות השבע-עשרה ומעלה, אם כי רק לפני זמן קצר היתה דעתי שונה ואף הייתי גאה לצעוד עם התלבושת המל' אה בחוצות עיר ולתביט בגאוה על הנוער הריק, המבלה עתותיו במדידת הרחוב או במדידת חתיכות. עתה, לאחר שנים רבות של חברות בתנועה, לפתע פתאום מאסתי בה. לא השתניתי במאום, רק נמאסה עלי אותה חברה טפשיה, ולפתע הקיפתי ה' בדידות — אותה לא חשתי מעדי.
"תמיד ידעתי שיבוא יום ואזדקק ל' מדורך. לא מפני שחסרת חברה אנוכי, אלא מפני שאוהבת אני את החדש, הבלתי נודע. ומה יכול להיות מרתק יותר ומסתורי יותר מאשר להתכתב עם הבלתי-נודע?"
מה, באמת?

★ ★ ★
השאר יבוא מאדיו

פעם חשבתי שסטודנטים מהטכניון קרו' צים, משום מה, מחומר אחר.
(1257/12): "מאז מרגיש אני את הבדי' דות, דומני שאני מעמיק ושוקע לתוך מרתף אפל אשר קירותיו אינו מוצא, את קיצו אינו יודע, ואולי אין לו כל מוצא? — כך כתב פעם דה'מופאסן, ואיני רוצה להגיע למסקנתו הפסימית. ברם, לעולם אינו

„כלים נאים - דירה נאה", גני התערוכה, תל-אביב

התערוכה הבינלאומית היו של אמנות שימושית

החמצת בקורך בתערוכה - הפסדת!

התערוכה פתוחה עוד ימים מספר משעה 4 אחה"צ עד חצות

